

ΠΥΡΣΟΣ

Ιούνιος 2019. Τεύχος 126

ΤΗ Α' (1η) ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Μαρτύρου Ἰουστίνου
τοῦ Φιλοσόφου**

Μ

Α

Ρ

Τ

Υ

Ρ

Ι

←

Σ

Μέσα στη χορεία των Αγίων της Εκκλησίας είναι και η τάξη των Απολογητών.

Οι Απολογητές στα χρόνια των διωγμών της Εκκλησίας ζήτησαν να υπερασπίσουν την πίστη και τους διωκόμενους χριστιανούς με γραπτές απολογίες. Ως επιστολές τις έστειλαν στους ειδωλολάτρες αυτοκράτορες.

Ένας από τους Απολογητές είναι ο Άγιος Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς.

Σε μια του απολογία γράφει ότι με όλα τα βασανιστήρια που υποφέρουν οι χριστιανοί, δεν αρνούνται την πίστη. Όσο αυξάνουν τα βασανιστήρια τόσο πληθαίνουν οι χριστιανοί.

Συμβαίνει, λέει, σαν το αμπέλι, που, όσο τα κλαδεύεις, τόσο και πετά καινούργιες βέργες.

Το ίδιο λέει στο Ευαγγέλιο κι ο Ιησούς Χριστός. Κάθε κλήμα που κάνει καρπό, ο ουράνιος γεωργός «καθαίρει αυτό, ίνα πλείονα καρπὸν φέρῃ».

Η Εκκλησία είναι η μεγάλη κληματαριά.

Εμείς τα κλήματα.

Στόχος; Ο καρπός.

Αναμέτρηση

Είναι πια παρατηρημένο. Η άνυδρη πνευματική γη με το λίβα της ύλης ρημάζουν τη χλωρίδα της ψυχής και του νου. Ο κουρνιαχτός των καμένων ιδανικών και των αξιών, πνευματικών και κοινωνικών, δημιουργεί ασφυξία στις ψυχές.

Πώς να θελήσει λοιπόν στον αγώνα ο άνθρωπος να κινήσει για τον εκβραχισμό της ζωής του, ώστε να μπορέσει να δει το φως το αληθινό; Να επικοινωνήσει με το Θεό; Να στραφεί προς τα πάνω;

Λέμε - κι ίσως να είναι αλήθεια - πως θέλουμε κι επιζητούμε της ψυχής μας τη δροσιά.

Γυρεύουμε το νερό το πνευματικό. Το δροσερό. Για να ξεδιψάσουμε επιτέλους.

Μήπως όμως εκεί που ψάχνουμε, δεν υπάρχει;

Μήπως κάπου αλλού χρειάζεται να τ' αναζητήσουμε;

Κι ας είναι αυτό το ψάξιμο έργο ζωής.

Στην προσπάθεια τούτη τι ακριβώς γυρεύουμε, αλήθεια;

Και κάτι άλλο. Τι νοσταλγούμε στην καθημερινότητά μας;

Να το πούμε διαφορετικά. Ποια θέση δίνουμε στη ζωή μας μέσα, στην αιωνιότητα;

Αξίζει εδώ να υπενθυμίσω, για προσωπική αναμέτρηση, αυτό που ο Κίρκεγκααρτ είπε:

"Μια μέρα ιστορικά θα λέγεται:

Αυτός πέθανε από τραγικό ατύχημα. Αλλά ποιητικά θα νοείται. Πέθανε από νοσταλγία για την αιωνιότητα".

Σ' αυτό ευχές χρειάζονται. Προσευχές και ... προσπάθειες.

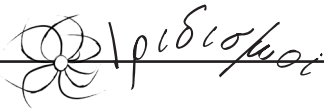
Και ο Θεός θα ευλογήσει....

+ο π.Γ.

Το ... πρόβλημα'

- Η αμαρτία για την οποία δεν δέχεσαι να ελεγχθείς.
- ... που είσαι έτοιμος να τη δικαιολογήσεις.
- ... που έχει κυριεύσει περισσότερο τις σκέψεις σου.
- ... που σε σέρνει ευκολότερα αιχμάλωτο.
- ... που συσκοτίζει συχνότερα την πνευματική σου όραση.
- ... για την οποία επαναστατεί συχνότερα η συνείδησή σου.
- ... που σε κάνει ν" αμφιβάλλεις για την τωρινή αποδοχή σου από το Θεό.
- ... που δεν είσαι πρόθυμος να παραδεχθείς ότι σ' έχει σκλαβώσει.
- ... για την οποία προσπαθείς συνεχώς να πείσεις τον εαυτό σου ότι είναι απλά μια αδυναμία.
- ... που πρέπει να την παρατήσεις, προκειμένου ν' απολαύσεις πλήρως τη σωτηρία σου.
- ... που την αγαπάς όσο και την κόρη του οφθαλμού σου, αλλά που πρέπει να την παρατήσεις.

Μετά; Τί ακολουθεί;

Χτύπησε το τηλέφωνο.

- Έρχομαι στην Κύπρο. Θα με πάρεις να κάνω τρεις... γάμους, σε τρεις διαφορετικές επαρχίες μάλιστα.

Εγώ κουράστηκα, τελικά.

Εκείνος; Ποτέ.

Υ.

Ωκεανοί...

Δεν θέλει ο Κύριος δια της βίας να σε αναστήσει εκ των θανάτων σου, να σε αρπάξει από την αμαρτία. Εσύ πρέπει πρώτος να το πεις στον ίδιο: «Κύριε, αυτή η αμαρτία με βασανίζει. Δεν την θέλω, έχει όμως εξουσία επάνω μου. Ελευθέρωσέ με!» Τότε γίνεται θαύμα. Πάντα.

Ποτέ ο Κύριος δεν αφήνει χωρίς απάντηση την προσευχή, έστω και του μεγαλύτερου αμαρτωλού.

Δεν υπάρχει φρικτή αμαρτία για τον άνθρωπο, ο οποίος αγρυπνεί πάνω στην δική του συνείδηση, επάνω στην ζωή του. Ξέρει ο άνθρωπος, ότι μετά την προσέλευση του Κυρίου Ιησού Χριστού στον κόσμο, δεν υπάρχει αμαρτία, από την οποία ο Κύριος δεν μπορεί να μας ελευθερώσει. Δεν υπάρχει αμαρτία, την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να νικήσει. Δεν υπάρχει αμαρτία, την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να διώξει.

Ο Κύριος δίνει την δύναμη. Μόνο κάνε την αρχή. Μόνο αναβόησε, όπως ο άσωτος υιός: «Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν Σου».

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς

Να πορεύεσαι στη ζωή σου με απλότητα, και μην κάνεις το σοφό. Η πίστη πηγαίνει όπου υπάρχει απλότητα, ενώ η υψηλοφροσύνη ακολουθεί τον άνθρωπο, που κάνει λεπτούς και έξυπνους συλλογισμούς, και παρουσιάζει τα πράγματα διαφορετικά από ότι είναι στην πραγματικότητα. Αυτό όμως τον απομακρύνει από το Θεό.

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Αδελφέ, εάν αγαπάς να έχεις την ειρήνη στην καρδιά σου, αγωνίσου να την βάλεις από την πόρτα της ταπείνωσης. Άλλη πόρτα δεν υπάρχει εκτός από την ταπείνωση.

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

φ.

...και λιμάνια

Σελίδες ημερολογίου

Παρασκευή, 03.05.2019

Αν η ευγνωμοσύνη ήταν εικόνα, ποια θα ήταν; Κι αν ήταν να χωρέσει μέσα σε λέξεις, ποιες θα ντυνόταν; Από μικρή μου άρεσε να κάνω εικόνες τις σκέψεις μου. Με αυτό τον τρόπο νιώθω πως ζωντανεύουν. Ήρθε λοιπόν κι η σειρά της ευγνωμοσύνης.

Σας έχει συμβεί ποτέ τα "φυσικά" να ανατρέπονται από τη μια στιγμή στην άλλη; Κι όλα αυτά που θεωρούμε ως δεδομένα, απλά μια μέρα να εξαφανίζονται; Όπως το να βλέπουμε. Να ακούμε. Να περπατούμε. Να κινούμαστε. Να μιλούμε. Να υπάρχουμε.

Ξαφνικά, βρίσκεσαι σε ένα (τρόπος του λέγειν) δωμάτιο νοσοκομείου, όπου ο χρόνος κυλά εκνευριστικά αργά. Ενώ, δεν προλαβαίνεις να πάρεις ανάσα από τις αλλαγές που συμβαίνουν. Και τότε αποφασίζεις, πως χρειάζεται να επικεντρωθείς σε ένα σημείο, για να μην πνιγείς στη δίνη των γεγονότων.

Ήταν η στιγμή που διάλεξα να σταθώ στο «καλό» της κάθε μέρας! Την πρώτη μέρα ήταν ένας καφές. Τη δεύτερη ήταν λίγα φρούτα και γλυκά. Την τρίτη μέρα ένα βιβλίο. Την τέταρτη, εκείνη η κουβέντα. Την επόμενη ήταν...

Κι όμως.. Πίσω από κάθε «καλό» κρυβόταν, στην μεγάλη εικόνα, μια ευλογία!

Ένας άνθρωπος που ξύπνησε λιγάκι πιο νωρίς για, να προλάβει να φτιάξει και να μου φέρει μια κούπα καφέ πριν πάει δουλειά. Ένας άλλος, ο οποίος έτρεξε για όλα τα διαδικαστικά.

Κάποιος που έφερε λίγα φρούτα και ένας ακόμη, ο οποίος, φεύγοντας απ' τη δουλειά, πέρασε απ' το φούρνο της γειτονιάς, για να φέρει λίγα γλυκά. Κι ας χρειαζόταν να διασχίσει ολόκληρη την πόλη. Ακόμη ένας άνθρωπος, που μου κρατούσε παρέα με το που χάραζε ο ήλιος. Με ένα βιβλίο και τις σοφές αράδες του.

Όλοι αυτοί που βρίσκονταν στην άλλη άκρη της γραμμής. «Πήρα να δω πώς είσαι σήμερα!». Τα φρεσκοπλυμμένα ρούχα! Εκείνη η κουβέντα, γεμάτη συγχώρεση, μετά από τόσους μήνες! Ο κάθε ένας έφτανε μέχρι την πόρτα. Άφηνε εκεί το δικό του βάρος και έμπαινε μέσα με ένα χαμόγελο στο πρόσωπο!!

Αν η ευγνωμοσύνη ήταν πράξη, θα είχε για παρονομαστή τη λέξη Αγάπη! Άνθρωποι Αγάπης!

Κι αν η ευγνωμοσύνη ήταν εικόνα, θα έμοιαζε με δυο άκρα, που συναντιούνται, φτιάχνοντας μια γέφυρα! Εκεί που συναντιέται ο άνθρωπος με τον Άνθρωπο. Η ευκαιρία με το παρόν. Και αυτό με το μέλλον. Εκεί που συναντιέται η ζωή με τη χαρά! Εκεί που η συγχώρεση συναντιέται με το "ευχαριστώ". Ο άνθρωπος με το μεγαλείο του Θεού. Εκεί που ο άνθρωπος συναντά το Θεό!

Φεύγοντας από το νοσοκομείο άκουσα τον γιατρό να μου λέει: «Ξέρεις, θα μπορούσαν να ήταν αλλιώς τα πράγματα. Είσαι τυχερή που ζεις!».

Βγήκα έξω. Αντίκρυσα το φως του ήλιου. Πήρα μια ανάσα και σκέφτηκα: «Όχι γιατρέ, δεν είμαι πεζά «τυχερή». Είμαι ευγνώμων! Και το νοσοκομείο υπήρξε ο Παράδεισός μου!!»

E. K.

Πορεία Ζωής

Όσο διαφορετικοί κι αν είμαστε, υπάρχει παρ' όλα αυτά μια κάποια συμμορφία στην ανάπτυξη της πνευματικής ζωής μας. Έτσι και οι εμπειρίες των άλλων μας βοηθούν σαν οδηγοί ακόμη και στη ζωή της προσευχής. Αυτό μπορεί να μας το δείξει μια παραβολή. Διαβάζουμε την περιγραφή ενός ταξιδιού σε κάποια μακρινή χώρα και αισθανόμαστε σαν να είμαστε οι ίδιοι εκεί.

Αργότερα όταν πράγματι βρίσκουμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε τους ίδιους τόπους, ξαναθυμούμαστε τις λεπτομέρειες που διαβάσαμε και έτσι μπορούμε να τους αναγνωρίσουμε. Το ίδιο επίσης συμβαίνει όσον αφορά την προσευχή και γενικά τα φαινόμενα της πνευματικής ζωής. Διαβάζουμε τις εμπειρίες των άλλων και ακολουθώντας τις συμβουλές τους μπορούμε να έχουμε τις ίδιες εμπειρίες.

Είναι εκπληκτικό το γεγονός πως οι πνευματικές κατευθύνσεις που έδωσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας, είναι συνεπείς μεταξύ τους, παρά το χρόνο και τον τόπο που έζησαν οι Πατέρες.

Το γεγονός θαυμάσια τεκμηριώνεται στη Φιλοκαλία, το βασικό αυτό έργο για τη ζωή της προσευχής και της πνευματικής πάλης.

Είναι μια εκτενής ανθολογία που περιέχει διδαχές των Πατέρων από τον τέταρτο μέχρι το δέκατο τέταρτο αιώνα, για χίλια χρόνια.

(Αρχ/πος Φινλανδίας Παύλος)

Από τα τρυφερότερα και τραγικότερα δεκαπεντασύλλαβα ποιήματα της συλλογής αυτής του Γιάννη Στεφανάκι, στεκόμαστε σ' εκείνο που αναφέρεται στην Μάννα του:

Τρυφερό και πονεμένο ξέσπασμα με λυγμό, μιας αγάπης ανήμπορης στην προσμονή του τέλους, εκεί που ο χρόνος σταματάει να μετρά. Κι ο αφηγητής μοιρολογεί για τον ομφάλιο λώρο των αισθημάτων αυτού του έντονου συγγενικού συναισθήματος, στην προσμονή της ορφάνιας.

.....

Γιατί στο σπίτι π'αγρυπνώ
η αγάπη μου πεθαίνει.

Νίκος Κακαδιάρης

Ο άνθρωπος που βρίσκεται σε εγρήγορση, συμμετέχει τακτικά και ουσιαστικά στα μυστήρια της Εκκλησίας για να ενισχύει την προσπάθειά του με τη χάρη του Θεού και να ενδυναμώνεται στον αγώνα του ενωνόμενος με τον ίδιο τον Χριστό.

Η εγρήγορση είναι τελικά η άλλη όψη της μετάνοιας. Μετάνοια κι εγρήγορση είναι πραγματικότητες αναπόσπαστα συνδεδεμένες. Δεν νοείται μετάνοια χωρίς εγρήγορση αλλά ούτε μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματική εγρήγορση χωρίς μετάνοια.

Η μετάνοια οδηγεί στην εγρήγορση και η εγρήγορση στη μετάνοια.

Γιάννης Ιωάννου

Της ζωής...

Κυριακή μεσημέρι.

Βρέθηκα στους συγγενείς μου στη Λάρνακα.

Το ζεύγος που ήταν εκεί, δεν το ήξερα. Μεσήλικες ήταν.

Μου ζήτησαν να τους "καθορίσω" τη συχνότητα της Θείας Κοινωνίας.

Αντιλήφθηκα, ότι τους απασχολούσε το θέμα της τεκνογονίας.

Ρώτησα:

-Έχετε πνευματικόν;

Με την καταφατική τους απάντηση, προχώρησα:

-Στον πνευματικό σας λοιπόν. Οι τρεις σας θα αποφασίσετε

-Μα...

-Δεν υπάρχει «μα». Το θέμα είναι πολύ σοβαρό. Απαιτεί αντιμετώπιση σοβαρή! Οι προχειρότητες καταστρέφουν και παραπλανούν.

-Μα ο π...

-Ναι;

-Μας είπε, ότι μπορούμε... Και πρέπει... φτάνει να...

-Με συγχωρείτε. Απ' ότι ξέρω, ο συγκεκριμένος ιερέας δεν είναι πνευματικός. Η θέση του σας ικανοποιεί; Αν ναι, γιατί ζητάτε τη δική μου; Συλλογή γνώμων κάμνετε; Και πού θα σας οδηγήσει αυτή η τακτική; Κι όταν έχετε 5, 6, 10 γνώμες, τι θα κάμετε; Ποιάν θα υιοθετήσετε; Στον πνευματικό σας λοιπόν.

-Ναι, αλλά εσάς ποια είναι η γνώμη σας;

-Μήπως νομίζετε, ότι ο πνευματικός είναι είδος εγκυκλοπαίδειας; Ανοίγετε και βρίσκετε όλες τις απαντήσεις; Στην Εξομολόγηση κάθε περίπτωση είναι διαφορετική. Και το κάθε πρόσωπο ξεχωριστό. Δεν θα ισχύσει, κατ' ανάγκην, ότι και στους άλλους.

Η αμηχανία ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους.

Δεν μπορούμε να παίζουμε με τα σοβαρά θέματα...

(από το "ημερολόγιο ενός πνευματικού")

ΜΠΡΟΣΤΑ...

...στην Πηγή της Ζωής δεν μπορεί να μείνει όπως πριν. Αλλάζει. Φωτίζεται. Μετανοεί. Σώζεται. Γίνεται φωτεινή στην καρδιά. Επιτέλους ξεδιψά.

Ο άνθρωπος διψά. Και η δίψα του τούτη όλο να μεγαλώνει. Διψά πνευματικά για τα «ζωήρρυτα ρήματα». Διψά το Θεό.

Διψά ο αρχαίος Έλληνας, όταν φιλοσοφεί για την ελευθερία. Την ανδρεία. Την τέχνη. Τον κτιστό κόσμο.

Διψά ο διανοούμενος όταν ψάχνει να βρει την αλήθεια των όντων. Προσπαθεί να φτιάξει ιδέες. Πολιτικές. Φιλοσοφικές. Όταν αναζητεί γραμμή πλεύσης.

Διψά ο καταναλωτής, όταν αναζητεί ποιότητα. Ο τραγουδιστής, όταν τραγουδά τη μελαγχολία του. Ο νέος, όταν ασχολείται με ακρότητες. Ο νεοέλληνας, όταν ψάχνει ένα νέον, τρόπο ζωής. Όταν τρέχει διαρκώς με το άγχος χαραγμένο στο πρόσωπό του. Όταν καταντά δούλος της δουλειάς. Διψά και ο μηδενιστής, όταν αναζητεί το αληθινό και το αιώνιο, χωρίς να το παραδέχεται.

Όταν ο άνθρωπος τοποθετεί στη θέση του Θεού τον άνθρωπο, τη φύση, τη μηχανή, το χρήμα, τις ιδέες του, δείχνει, πως η δίψα του μεγαλώνει και βασανίζεται από το κενό της ύπαρξής του.

Διψά λοιπόν για την αλήθεια και το νόημα της ύπαρξης.

Ο λόγος όμως του Χριστού δεν είναι ανίσχυρος. Ξηρός και εφήμερος. Είναι λόγος ζωντανός. Ουσιαστικός. Αιώνιος. «Το ύδωρ το ζων».

Αυτό το νερό ξεδιψά τον άνθρωπο. Τον μετατρέπει σε πηγή νερού ζωντανού. Κάτι που βλέπουμε στη Σαμαρείτιδα.

Η περιπλάνηση στην έρημο της ζωής θα είναι οδυνηρή, μέχρι ο άνθρωπος με τα φρυγμένα χείλη του βρει τούτο το νερό.

Η ευχή μας; Να το βρει σύντομα.

+ ο π.Γ.

Ψηφίδες (απέριπτες)

Είναι πολύ ενδιαφέρον να βλέπεις ανθρώπους να παίρνουν την ευθύνη για να γράψουν οι ίδιοι την προσωπική τους ιστορία και να τολμούν ακόμα και να την ανατρέπουν. Είναι πολύ σημαντικό αυτή η προσωπική αφήγηση να παίρνει, με την εξέλιξη της ζωής, διαφορετικό νόημα κάθε φορά και να μην μένει στις αρχικές ιστορίες, όπως τις δέχτηκε κανείς, που μπορεί να έχουν εξαιρετική δύναμη υπό τη μορφή των προσωπικών ή των οικογενειακών μύθων. Έτσι, μπορούμε να αμφισβητήσουμε κάποια αρνητικά στοιχεία της προσωπικότητάς μας που έχουν ταυτιστεί με αυτό που φέρουμε από παλιά και ταυτόχρονα να απελευθερώσουμε δυνάμεις μέσα από την παρούσα πραγματικότητα μας-αφήγηση. Επομένως, δεν καταγράφουμε την ενήλικη ζωή μας μέσα από τα παιδικά μας μάτια και τους παιδικούς μύθους που δεχτήκαμε, αλλά διαβάζουμε την ιστορία του παρελθόντος μας μέσα από τα ενήλικα μάτια μας και (γιατί όχι;) την ξαναγράφουμε με τέτοιο τρόπο ώστε να μας ταιριάζει σε αυτό που είμαστε σήμερα.

Δ. Καραγιάννης

Το ξέρω θα σβήσει μια εικόνα ωραία
μια εικόνα που πίστεψες από παιδί,
το ξέρω διψάς για μιαν άγνωστη θέα
μια θέα καινούρια που κρύβεται εκεί
μετά την ομίχλη, μετά τη στροφή.

Κι όπως πάλι ανοίγει η παλιά πληγή
ο θυμός σε πνίγει για τα χρόνια που έχουν πια χαθεί.
Κι όπως πάλι τρέχεις πάνω στη στροφή
ξέρω δεν προσέχεις πόσα έχουν για πάντα κερδηθεί.

Ν. Πορτοκάλογλου

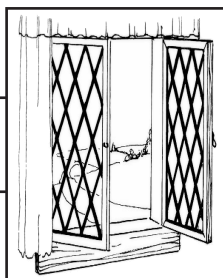
Όχι, δεν χρειαζόμαστε περισσότερο ύπνο.
Είναι οι ψυχές μας που είναι κουρασμένες, όχι
τα σώματά μας
Χρειαζόμαστε επαφή με τη φύση.
Χρειαζόμαστε μαγεία.
Χρειαζόμαστε ελευθερία.
Χρειαζόμαστε αλήθεια.
Χρειαζόμαστε ηρεμία.
Δεν χρειαζόμαστε περισσότερο ύπνο,
χρειάζεται να ξυπνήσουμε και να ζήσουμε!

Brook Hampton

μ
η
ν
ύ
μ
α
τ
α

Κόρη μου,
Ψηλά. Κι όλο (και μόνο) ψηλότερα. Να!
Ο στόχος.
Αλλαγή; Φυγή; Μα εγκατάλειψη θέσης.
Τί άλλο;

πατρικά

Ανοιχτά Παράθυρα...

Στο νοσοκομείο.

Ένας βαριά τραυματισμένος.

Ο γιατρός του εξηγεί τα ενδεχόμενα.

Ο άρρωστος προβληματίζεται. Καταλήγει:

- Προτιμώ να με αφήσετε να πεθάνω. Κουράστηκα.

Ο γιατρός αντιδρά.

- Εμείς είμαστε εδώ, για να σε βοηθήσουμε να ζήσεις. Να γίνεις καλά. Όχι να σε σκοτώσουμε.

Ο άλλος εξεπλάγη. Μα είναι δυνατό;

Τόση προσήλωση στην αποστολή τους;

* * *

Στο νοσοκομείο (πάλι).

Συνθήκες δύσκολες. Απώλεια αίματος κ.λ.π.

Μόλις που αναπνέω.

Μπαίνει στο θάλαμο ένας γιατρός. Όχι αυτός που με παρακολουθεί.

- Κατεβήκατε από το κρεβάτι; Περπατήσατε καθόλου;

- Όχι.

- Γιατί;

Εξήγησα.

- Και το αίμα ρέει κρουνηδόν; (δικές του οι λέξεις).

Τί να πω τώρα;

- Ναι. Αρκετά.

- Να κατεβείτε. Θα πω στον νοσοκόμο να φροντίσει.

Είμαστε καλά; Η αντίδρασή μου.

Ο νοσηλεύτης ευτυχώς, ήταν πολύ ευγενικός. Του εξήγησα. Λύθηκε το πρόβλημα.

Είπαμε, ναι, να βλέπουμε τις περιπτώσεις κλινικά. Ε, όχι όμως και απάνθρωπα.

Ο γιατρός μου γελούσε, όταν του το είπα.

- Παρακαλώ, πείτε του να μη ξανάρθει. Γιατί....

17β

... στον κόσμο

Δ

Ι

Ε

Ζ

Ο

Δ

Ο

Ι

Σπαράγματα

Η Προπαιδευτική Παθολογική Κλινική του Λαϊκού Νοσοκομείου είναι η κλινική από την οποία, στην πορεία του χρόνου, αναδείχθηκαν όλες οι ειδικότητες της εσωτερικής παθολογίας: νεφρολογία, αιματολογία, ρευματολογία και κλινική ανοσολογία, καρδιολογία, γαστρεντερολογία και ηπατολογία, ογκολογία, λοιμωξιολογία, διαβητολογία ενδοκρινολογία...

Ένα τεράστιο "ευχαριστώ" πρέπει να απευθυνθεί στον Γεώργιο Δαΐκο. Ο εκατονταετής σήμερα ομότιμος καθηγητής ανέλαβε τα ηνία της κλινικής το 1968 και διαμόρφωσε με την προσωπικότητα και το ήθος του τον χαρακτήρα της. [...]

Ο Γεώργιος Δαΐκος ειδικεύτηκε στη λοιμωξιολογία στη Βοστώνη και επαναπατριζόμενος εισήγαγε ένα φιλελεύθερο πνεύμα συνοδευμένο από ένα απαιτητικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα και μια προσήλωσή στην αριστεία.

Σε αυτή την κλινική δεν είχε σημασία αν ήσουν

ανώτερος ιεραρχικά, σημασία είχε τι γνώριζες και πόσο χρήσιμος μπορούσες να γίνεις για τον ασθενή.

Ο διευθυντής δεν έβγαине να αυτο-επιβεβαιωθεί κάνοντας "παρέλαση" στους θαλάμους με μια κουστωδιά υφισταμένων να ακολουθεί.

Τα μαθήματα της ειδικότητας δεν διδάσκονταν από τα βιβλία, αλλά μέσα από την ανάλυση των περιστατικών.

Η διδασκαλία δεν περιοριζόταν στους τέσσερις τοίχους του νοσοκομείου, αλλά συνεχιζόταν και στις ορειβατικές εξορμήσεις που διοργάνωνε ο Δαΐκος για όποιον από το προωπικό ήθελε να ακολουθήσει.

Στα χνάρια του Δαΐκου βάδισαν οι άξιοι επίγονοί του που προσάρμοσαν και "εξόπλησαν" την κλινική για να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις θεραπευτικές, εκπαιδευτικές αλλά και τις ερευνητικές προκλήσεις του 21ου αιώνα.

Χρόνια πολλά από καρδιάς!
("Το Βήμα")

Πρόγραμμα Ακολουθιών

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
1 ΣΑΒΒΑΤΟ	Εσπερινός (Νικηφόρου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως)	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
2 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
3 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο	7:00 π.μ.	—
4 ΤΡΙΤΗ	ΑΓΡΥΓΙΝΙΑ (Απόδοσις της εορτής του Πάσχα)	—	9:00 μ.μ.
5 ΤΕΤΑΡΤΗ	Εσπερινός (Η Ανάληψη του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού)	—	7:00 μ.μ.
6 ΠΕΜΠΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
8 ΣΑΒΒΑΤΟ	Εσπερινός (Των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της εν Νικαία Α' Οικουμενικής Συνόδου, Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας)	7:00 μ.μ.	7:00 μ.μ.
9 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
10 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Παράκληση στη Θεοτόκο Εσπερινός (Βαρνάβα Αποστόλου, ιδρυτού και προστάτου της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κύπρου)	7:00 π.μ. —	— 7:00 μ.μ.
11 ΤΡΙΤΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	—	6:30 π.μ.
12 ΤΕΤΑΡΤΗ	Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο	—	7:00 μ.μ.
14 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Ψυχοσάββατο)	—	7:00 μ.μ.

Ημερομηνία & Ημέρα	Ακολουθία	Μικρός Ναός	Μεγάλος Ναός
15 ΣΑΒΒΑΤΟ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Της Πεντηκοστής)	——— 7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
16 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος – Θεία Λειτουργία - Εσπερινός του Αγίου Πνεύματος	6:30 π.μ.	7:00 π.μ.
17 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	———
19 ΤΕΤΑΡΤΗ	Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο	———	7:00 μ.μ.
21 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Η Απόδοσις της εορτής της Πεντηκοστής)	———	7:00 μ.μ.
22 ΣΑΒΒΑΤΟ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Των Αγίων Πάντων)	——— 7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Γενέσιον του Τιμίου Προφήτου Προδρόμου)	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ———
24 ΔΕΥΤΕΡΑ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία	6:30 π.μ.	———
26 ΤΕΤΑΡΤΗ	Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο	———	7:00 μ.μ.
28 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εσπερινός (Των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου)	———	7:00 μ.μ.
29 ΣΑΒΒΑΤΟ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Η Σύναξις των 12 Αποστόλων)	——— 7:00 μ.μ.	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.
30 ΚΥΡΙΑΚΗ	Όρθρος - Θεία Λειτουργία Εσπερινός (Των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού)	6:30 π.μ. 7:00 μ.μ.	7:00 π.μ. ———

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ...

... Θεολογία, έχει να αντιμετωπίσει τον μοντέρνο δυτικό πολιτισμό με τον εγωκεντρισμό και τα συνακόλουθά του (ευδαιμονισμός, πλουτοκρατία, υπερκατανάλωση, τεχνοκρατική διάσταση). Το τεράστιο οικολογικό πρόβλημα. Το ιδεολογικό πρόβλημα με την κατάρρευση του "υπαρκτού σοσιαλισμού" και τον ποιοτικό αποπροσανατολισμό πολλών λαών.

Οφείλει να αρθρώσει λόγο σύμφωνα με την οικουμενική (και όχι οικουμενιστική) κίνηση, όπου θέτει την πρόκληση του διαλόγου με τους ετεροδόξους και κυρίως την εξάπλωση της Εκκλησίας ανά την οικουμένη, εφόσον η Εκκλησία χαρακτηρίζεται από οικουμενικότητα. Επίσης, η Ορθόδοξη Θεολογική Εκπαίδευση οφείλει να κάνει διάκριση μεταξύ Ορθοδοξίας (=Εκκλησίας) και θρησκείας, ώστε να αποφευχθεί τυχόν συγκρητισμός και σύγχυση με θρησκείες, (π.χ. ιουδαϊσμός, μωαμεθανισμός) ή φιλοσοφικά συστήματα και ιδεολογήματα.

Σε όλες τις "προκλήσεις" της σύγχρονης εποχής η Ορθόδοξη Θεολογία καλείται να αρθρώσει λόγο εναργή, σύμφωνα με τους προσανατολισμούς της.... να χρησιμοποιήσει ως άξονες της προσωποκεντρισμό της Ορθοδοξίας (που αίρει την ατομοκρατία της εποχής μας), την οικουμενικότητά της (που την κάνει ν' αγκαλιάζει όλο τον κόσμο και να αποσοβεί τον εθνοφυλετισμό), την ευχαριστιακή της διάσταση προς τον κόσμο (που βοηθεί στην άρση του οικολογικού προβλήματος), τον αποκαλυπτικό της χαρακτήρα (που την διαφοροποιεί από θρησκείες και ιδεολογήματα), την ελευθερία του προσώπου (που δίνει λύση σε πολιτικές - κοσμοθεωριακές αναζητήσεις καταπιεσμένων μέχρι πρότινος συνανθρώπων μας από ολοκληρωτικά καθεστώτα).

Έτσι η Θεολογία εκπληρώνει την αποστολή της και βρίσκει απήχηση στην ψυχή του συχνά ανερμάτιστου ή αποπροσανατολισμένου ανθρώπου της εποχής μας. Γίνεται λόγος που ξεδιψά με "νάματα ζωής αιωνίου". Λόγος που σώζει και ζωοποιεί.

Έλενα Χατζόγλου

Ρυάκια

Αγαπητέ μου Τάκη,

Προβληματίζεται μερικές φορές ο άνθρωπος. Τί θα γίνει μετά το Γολγοθά;

Μα ο Γολγοθάς, φίλε μου, δεν είναι τέλος. Ούτε τ ο τέλος.

Μετά τον Γολγοθά έρχεται π ά ν τ α η Ανάσταση.

Ο Γολγοθάς είναι σταθμός γι' ανάσα. Όχι για να γράψουμε τη λέξη "τέλος".

Μπορεί βέβαια η άγνοιά μας, η αδιαφορία μας και τα σχετικά να δραστηριοποιούνται. Να μη μας αφήνουν να δούμε της Ανάστασης το φως.

Μπορεί τα γυαλιά που μας φόρεσαν η ρουτίνα κι η αυταρέσκειά μας να είναι τόσο σκοτεινά, που να μας σκιάζουν το φως της Ανάστασης. Ε, λοιπόν, έφτασε ο καιρός για την αφαίρεσή τους. Έλθε η στιγμή της αλήθειας.

Είναι καιρός να σταματήσουμε να τρώμε με φόβο. Να κοιμόμαστε με φόβο. Να πεθαίνουμε με φόβο.

Έλθε η στιγμή της χαράς. Της αγαλλίασης. Του ενθουσιασμού. Της αισιόδοξης αντιμετώπισης της ζωής. Δεν υπάρχει πλέον θάνατος. Τον νίκησε ο Χριστός. Υπάρχει απλώς ένας προθάλαμος, που μας βγάζει στην άλλη. Την αληθινή ζωή.

Δεν είμαστε μόνοι τώρα. Έχουμε μαζί μας τον αιώνιο φίλο: Το Χριστό. Καταργείται λοιπόν η μοναξιά.

Δεν υπάρχει χώρος στη ζωή μας για απελπισία.

Από τον τάφο πηγάζει η ελπίδα.

Με την αγάπη μου,

α.β.

Ο Ντοστογιέφσκυ λοιπόν διακηρύττει: "πιστεύω, ότι ουδέν χαριέστερον, βαθύτερον, συμπαθέστερον και τελειότερον υπάρχει από τον Χριστόν. Μετά ζηλοτύπου αγάπης λέγω εις τον εαυτό μου: Όμοιος εις Αυτόν όχι μόνον δεν υπάρχει, αλλά ούτε και δύναται να υπάρξη. Πολλώ δε μάλλον, δηλώνω το εξής: εάν ηδύνατο κάποιος να αποδείξει εις εμέ, ότι ο Χριστός ευρίσκεται έξω της αληθείας, και αν όντως η αλήθεια ήθελεν αποκλείσει τον Χριστόν, εγώ θα προετίμω να μείνω με τον Χριστόν και όχι με την αλήθειαν". Έτσι "έχει γίνει κατά τους νεώτερους χρόνους ο μέγιστος ομολογητής της ευαγγελικής πίστεως και ο πλέον προικισμένος αντιπρόσωπος της ορθοδοξίας και της ορθοδόξου φιλοσοφίας".

Όλες οι ιδέες του "καθοδηγούνται υπό μιας δυνάμεως, και αυτή είναι η ευαγγελική αγάπη" δηλαδή "να βλέπει ο άνθρωπος δια του Χριστού εν εκάστω συνανθρώπω αδελφόν, χάριν του οποίου αξίζει να θυσιάσει κανείς και την ζωήν και την ψυχήν του" ... "Να δοθεί ολόκληρος εις τους άλλους". Μόνο έτσι μπορεί η ανθρωπότητα να σωθεί "από την εξαργίευση και την αυτεξολόθρευση".

Ήδη "ο ευρωπαίος άνθρωπος εν τω αλαζονικώ αλαθήτω του είναι αυτάρκης εις τον γήινον τούτον κόσμον. Από τον Θεάνθρωπον ουδέν ζητεί, δι' αυτό δε και ουδέν λαμβάνει." "Την δε Ευρώπην μετέτρεψεν εις ευρύχωρον νεκρόπολιν", "ευρωπαϊκόν νεκροταφείον".

"Εμείς μόνον απορρίπτομεν" γράφει στο ημερολόγιό του "αποκλειστικώς την ευρωπαϊκήν μορφήν του πολιτισμού και λέγομεν, ότι αυτή δεν είναι εις τα μέτρα μας".

Σώζει μόνον η "υπέρλαμπρος, θαυμαστή και θαυματουργός μορφή του Θεανθρώπου Χριστού". Γι' αυτό και εύλογα αποκλήθηκε "ο ατρόμητος ομολογητής του ονόματος του Κυρίου".

Έχει γίνει "ο ηθικός ηγέτωρ της εποχής μας". "Δολοφόνος των ησυχίως αναπαυομένων αποτελεί λίθον προσκόμματος". "Κηρύττει μίαν καθολικήν αλήθειαν: Ο Θεάνθρωπος Χριστός είναι ο μέγιστος θησαυρός εις όλους τους κόσμους, τους ορατούς και τους αοράτους".

γ.

Πολύ...

...συχνά προκύπτει ένας σφετερισμός.

Τι δεν είναι λοιπόν ο πνευματικός άνθρωπος;

Πολλοί καπηλεύονται την ιερότητα του όρου. Και διασπείρουν ό, τι μιανό και ακάθαρτο.

Πνευματικός άνθρωπος δεν είναι εκείνος του μυαλού. Εκείνος που έχει αποκόψει τον εαυτό του από τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. Που με την τέχνη, τη γραφίδα και άλλα μέσα προβάλλει τη σάρκα.

Ο πνευματικός άνθρωπος δεν είναι εκείνος που απλώς γνωρίζει γράμματα.

Πολλοί είναι οι "πνευματικοί" άνθρωποι σήμερα που είναι βουτηγμένοι στην αμαρτία. Κατεργάζονται το παν, για να παρασύρουν τον κόσμο στον κατήφορο.

Να σταματήσει λοιπόν η κατάχρηση της λέξης "πνευματικός".

Καιρός να σταματήσει η κατάχρηση του ονόματος "πνευματικός".

Να μη ξεχνούμε, πως με το Βάπτισμα έχουμε ντυθεί το Χριστό. Ο Χριστός είναι ο φωτισμός μας. Το Πνεύμα Του το Άγιο είναι η δύναμη και η πυξίδα μας.

Οι άνθρωποι του Αγ. Πνεύματος πρέπει να είναι οι σύμβουλοί μας. Τα πρότυπά μας.

Όλοι οι άλλοι είναι κλέφτες και ληστές.

Ν' αγρυπνούμε λοιπόν.

Ο φωτισμός του Αγίου Πνεύματος δίνει στον άνθρωπο κρίση ορθή. Να εκτιμά πρόσωπα. Καταστάσεις . Πράγματα. Να είναι σωστά πνευματικός.

Στροφή λοιπόν.

Στην πηγή.

+ο π.Γ.

Α
Π
Ο
Τ
Ο
Ρ
Υ
Χ
Ε
Ι
Ο

“Ο Κυπριακός Ελληνισμός”, διαπιστώνει κάποιος διανοητής, “υπέστη σκληρούς διωγμούς, οδυνηρές καταπιέσεις, ταπεινώσεις, αλλά παρέμεινε πάντοτε ο γενναίος μαχητής της ελευθερίας... ο μεγάλοπνοος κήρυκας της εθνικής αυτοσυνειδησίας, ο φύλακας των Ελληνο - Χριστιανικών παραδόσεων, ο εκφραστής της αιώνιας Ελληνικής ψυχής, ο μεγαλειώδης τελεσιουργός των ιερών και των όσιων του γένους. Ο Ελληνο-Χριστιανικός πολιτισμός της Βυζαντινής περιόδου, εβίωθη στην πληρότητά του στην Κύπρο, η οποία πάνω σ’ αυτόν στήριξε τα ιστορικά της πεπρωμένα.

Σήμερα; Η Κύπρος είναι το τελευταίο απομεινάρι της οικουμενικότητας του Ελληνισμού.

Με ποια όπλα θα επιβιώσουμε; Πώς αντιμετωπίζουμε την εισβολή - όχι μόνο του Αττίλα - αλλά και την “ειρηνική” των ξένων;

Βλέπουμε τα ήθη να χαλαρώνουν. Την ηθική ν’ αποκτά μια έντονα επικίνδυνη ευρύτητα. Πού θα σταματήσουν όλα τούτα; Το ξένο συνάλλαγμα, ο μιμητισμός, η μόδα κυβερνούν τη ζωή μας.

Ένα όπλο μας μένει. Η καταξίωση της παράδοσής μας. Η διατήρηση της ταυτότητάς μας.

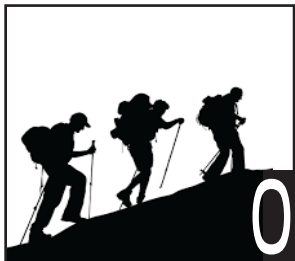
Όμως η χρήση ονομάτων δεν φτάνει. Χρειάζεται και η διατήρηση των συστατικών, που είναι η ορθόδοξη πίστη, ο ρωμαϊκός τρόπος ζωής και η ελληνική γλώσσα.

Και ακριβώς η πρόταση ζωής του Βυζαντίου είναι η συνειδητοποίηση της ιδιαιτερότητάς μας. Είναι η ενσάρκωση ενός τρόπου ζωής διαφορετικού από τον πολιτισμό της κατανάλωσης και του ατομικισμού. Η πνευματική και εθνική αυτογνωσία οδηγούν στην ελευθερία. Και στον ακριτικό μας χώρο βρισκόμαστε σε διαρκή αναμέτρηση με τον κίνδυνο.

Το παρήγορο είναι ότι όπου υπάρχει κίνδυνος, εκεί ξεπηδά κι αυτό που σώζει.

Ας ελπίσουμε πώς θα γίνει το θαύμα που λέει ο Ελύτης: “Να δυναμώνεις και ν’ αντρείβεις τότε ακριβώς που κινδυνεύει να χάσεις αυτά που αγαπάς, όμως ξέρεις πως είναι δικά σου, κατάδικά σου. Και να τους δίνεις τη χροιά του ακατάλυτου και του αιώνιου”.

Δ.Δ.

Οδοιπορώντας

Αλλάζει ο άνθρωπος;

[Δημήτρης Καραγιάννης, εκδ. Αρμός]

Οι εποχές αλλάζουν. Οι καιροί αλλάζουν. Οι τόποι αλλάζουν. Ο κόσμος αλλάζει. Τα ήθη αλλάζουν. Οι πολιτισμοί αλλάζουν. Οι κάτοικοι της γης αλλάζουν. Ο χρόνος κυλά αδιάκοπα. Τίποτα μόνιμο. Τίποτα ίδιο. Ένα συναρπαστικό συλλογικό ταξίδι όπου καλούμαστε να γίνουμε μέτοχοι. Μια σκυταλοδρομία ζωής που θα παραδώσουμε τη σκυτάλη στους επόμενους, αφού θα έχουμε βάλει κάτι από τη δική μας μικρή, αλλά πολυτίμη εμπειρία.

Η επιστήμη και η τεχνολογία ανακαλύπτουν και δημιουργούν νέα δεδομένα... Η Βιολογία συναντά την ψηφιακή τεχνολογία και επιδρά στο κύτταρο. Οι άνθρωποι μέσα σε αυτό το υπέροχο κάλεσμα της ζωής θα ανταποκριθούν ή θα κλειστούν στις απατηλές βεβαιότητες τους; Θα απομονωθούν στα γνώριμα, δίχως να αφουγκραστούν το κάλεσμα; Θα κουλουριαστούν σε εμβρυικές στάσεις και θα περιμένουν τις μήτρες-φέρετρα που θα τους περιβάλουν; Θα αναζητήσουν προφήτες της παγκόσμιας καταστροφής για να τους ησυχάσουν από τις προσωπικές ανησυχίες τους;

Τα σώματα αλλάζουν. Τα κύτταρα. Τα μυαλά αλλάζουν; Οι αντιλήψεις; Οι άνθρωποι;

Πρωτοδιαβάζουμε με ενδιαφέρον τον τίτλο του βιβλίου. Καθόλου τυχαία η επιλογή των κεφαλαίων γραμμάτων στη λέξη «ΑΛΛΑΖΕΙ». Κραυγάζει το αίτημα της αλλαγής. Παραμονεύει συνεχώς στη σκέψη των ανθρώπων που δεν θέλουν, άρα δεν επιλέγουν την παραίτηση. Ποιες όμως οι προϋποθέσεις μιας βαθιάς και ουσιαστικής αλλαγής;

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, επειδή ο καιρός περνάει. Απλώς η φθορά τους αλλοιώνει και γερνούν και πεθαίνουν μέσα στην παραίτηση.

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, επειδή έζησαν κάποια συνταρακτικά γεγονότα. Θα τα ξεχάσουν την επόμενη στιγμή, δίχως να αφήσουν να τους αγγίσουν.

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, επειδή ερωτεύτηκαν. Θα ξενερώσουν μετά από την πρώτη απογοήτευση.

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, επειδή άλλαξε η οικονομική τους περιουσία. Θα γίνουν απλώς χειρότεροι.

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι, επειδή το βιογραφικό τους θα γεμίζει με πολλούς ακαδημαϊκούς τίτλους. Η ζωή τους θα είναι άδεια.

Οι άνθρωποι ΑΛΛΑΖΟΥΝ μονάχα αν...

Κ. Χ.

Υ.Γ. Ναι, μόνο δια του Ιησού Χριστού.

+ ο π.Γ.

ΣΙΩΠΗ (;)

Η ιδέα της ιεραποστολής συγκινεί συνήθως τους ανθρώπους. Ειδικά, όταν δεν καλούνται οι ίδιοι.

1642. Ξεκινούν κάποιοι ιεραπόστολοι από την Πορτογαλλία.

Προορισμός: Ιαπωνία.

Μετά από πολλούς κινδύνους και ταλαιπωρίες φθάνουν.

Μέρη άγνωστα. Ήθη και έθιμα επίσης. Ειδωλολατρία.

Δύο ιεραπόστολοι αποφασίζουν να προχωρήσουν χωριστά.

Ο ένας προσπαθεί να επικοινωνήσει με τους λίγους χριστιανούς, που ξέρει, ότι υπάρχουν. Κάτι πολύ δύσκολο.

Η (επίσημη) κυβέρνηση επιδίδεται σε διωγμούς. Βασανιστήρια. Θάνατος.

Πολλές οι περιπέτειές του.

Κρύβεται.

Φροντίζει να αναπτερώσει το ηθικό των χριστιανών. Αυτοί υπομένουν με καρτερία. Πολλοί οι μάρτυρες.

Τα βασανιστήρια πολύ "πρωτότυπα" (!)

Μετά από αρκετές ταλαιπωρίες συλλαμβάνεται. Δικαστήριο. Φυλακή. Απομόνωση. Πείνα. Δίψα. Προτροπές, για να "προσκυνήσει". (!)

"Η σύγκρουση με τον εαυτό το μεγάλη.

Η απειλή τους:

Αν αρνηθείς, θα σκοτώσουμε μια ομάδα χριστιανών.

Σκέφτεται. Προσεύχεται. Αγωνιά.

Βλέπει τον φίλο του να έρχεται. Και να... πεθαίνει από πνιγμό (στη θάλασσα). Οι κατοχικές αρχές χρησιμοποιούν συγκεκριμένη μέθοδο. Δεν ζητούν να θυσιάσει στα (όποια) είδωλα.

Του δείχνουν μιαν εικόνα του Χριστού.

Οι χριστιανοί παρακολουθούν.

Τον προκαλούν να πατήσει πάνω στην εικόνα.

Εκείνος αρνείται.

Του δίνουν συγκεκριμένη διορία, για να σκεφθεί.

Τί θα κάμει λοιπόν;

Θα επιμείνει; Θα "θανατώσει" έτσι τους χριστιανούς.

Θα υποχωρήσει; Και μετά; Οι αρχές του; Η πίστη του;
Οι χριστιανοί, βέβαια, του είπαν οι "αστυνομικοί", ότι θ' αφθούν
ελεύθεροι.

Ποίος εγγυάται όμως, ότι θα κρατήσουν τον λόγο τους; Κανένας
ασφαλώς.

Ο προβληματισμός είναι πολύ μεγάλος.

Παράλληλα, του έχουν υποσχεθεί πολλά δώρα. Ανέσεις κλπ.

Σύγκρουση καθηκόντων λοιπόν.

Λύση; Ποιά;

Πώς να διακρίνει το σωστό;

Η διορία περνά.

Τον φέρνουν έξω στην πλατεία.

Θεατές; Οι χριστιανοί.

Βάζουν την εικόνα στα πόδια του.

Μεγάλο το δίλημμα.

Οι ταλαιπωρημένοι χριστιανοί παρακολουθούν.

Τι να προτιμήσει; Τους ανθρώπους; Ή την πίστη του;

Εκείνη τη στιγμή, στην αποκορύφωση του δράματος, ακούεται μια
φωνή.

Ακούει καλά;

Δεν προέρχεται από άνθρωπο η φωνή. Όχι. Αλλά από... την
εικόνα.

- Πατησέ την.

Είναι έκπληκτος. Βουβός. Τί να πει άλλωστε;

Η σύγκρουση μέσα του οξύνεται.

Τους χριστιανούς λοιπόν; Ή...;

Είναι σίγουρος, πως η φωνή δεν προέρχεται από άνθρωπο.

Είναι βέβαιος για την πηγή της. Η εικόνα. Δεν ξέρει, αν ακούουν
και άλλοι τη φωνή.

Τί σημασία όμως μπορεί να έχει;

Κρίσιμη λοιπόν η στιγμή.

Κλείνει τα μάτια

Η φωνή επιμένει.

Σηκώνει το πόδι του.

Όλο αγωνίαν.

Και... πατά την εικόνα...

Οι χριστιανοί σώθηκαν.

Εκείνου άλλαξε άρδην η ζωή του.
Παρελθόν γι' αυτόν η ιεραποστολή.
Παραμένει όμως στον προβληματισμό. Μόνιμα.
Μέσα στη σιωπή(1).

Συγκλονιστικώτατο το βιβλίο. Χρειάζεται προσπάθεια, για να φτάσει κάποιος στο τέλος. Δεν ξεκουράζει. Προβληματίζει. Δι-ερωτάσαι:

"Μα... άραγε; Γιατί;"

Απαντήσεις δεν υπάρχουν.

Αφήνεται στον καθένα να καταλήξει. Χωρίς όποια στεγανά στη σκέψη του.

Πάρα πολύ ... από το βιβλίο. Με τεράστια μηνύματα. Αριστούργημα.

Μας χρειάζεται...

+ ο π.Γ.

(1) Βλ. Σιουσάκου Έντου, Σιωπή, Έκδ. Καστανιώτης, Αθήνα, 2017

Ψίθυροι...

Έλληνας μαθητής, γράφοντας σ' έναν παγκόσμιο πρωταθλητή, σημείωσε μεταξύ άλλων:

"Αγωνίζομαι" σημαίνει "νικώ".

Όμορφη η θέση του.

Μάθαμε να βλέπουμε νίκη το κύπελλο. Το βραβείο. Την ανθοδέσμη ίσως.

Ο μικρός Μάριος μας βάζει γυαλιά.

"Όχι" κραυγάζει. "Η νίκη δεν είναι η άνοδος στο βάθρο της επιτυχίας".

Είναι ο αγώνας. Η προσπάθεια. Το να κουραστείς για ένα ιδανικό. Για κάτι μεγάλο. Αξιόλογο.

Το "μη αγωνιζέσθαι= νωθρότητα = θάνατος πνευματικός".

Σ' ευχαριστούμε, Μάριε.

Αλέξης

ΜΕΓΑΛΑ...

...είναι και ξεπερνούν κάθε ανθρώπινη λογική τα χαρίσματα, τα οποία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής χαρίσθηκαν σ' εμάς από τον φιλόανθρωπο Θεό· γι' αυτό λοιπόν όλοι από κοινού ας είμεθα χαρούμενοι κι ας ανυμνήσωμε με εσωτερικά σκιρτήματα τον Δεσπότη μας.

Η σημερινή ημέρα είναι εορτή και πανήγυρη. Διότι όπως ακριβώς στην αλληλοδιαδοχή των εποχών του έτους και των κινήσεων (στροφών) των ουρανίων σωμάτων η μια εξ αυτών έρχεται μετά την άλλη, έτσι λοιπόν και οι εορτές στην Εκκλησία, αφού η μια διαδέχεται την άλλη, υποδεικνύουν σ' εμάς την μεταξύ τους σχέση. Πρώτον μεν λοιπόν εορτάσαμε τον Σταυρό, το Πάθος την Ανάσταση μετά την άνοδο στον ουρανό (Ανάληψι) του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Σήμερα δε προϋπαντήσαμε αυτόν τον ύψιστον εκ των αγαθών, φθάσαμε σ' αυτήν την μητρόπολι (αυτό το κύριο κέντρο) των εορτών, βρεθήκαμε κοντά σ' αυτόν τον καρπό της υποσχέσως του Κυρίου. Διότι, λέγει, εάν εγώ απέλθω, θα σας στείλω άλλον Παράκλητον και δεν θα σας αφήσω ορφανούς".

"Είδατε στοργική φροντίδα; Είδατε ανέκφραστη φιλανθρωπία; Πριν από τις ημέρες αυτές ανήλθε στον ουρανό, δέχθηκε τον βασιλικό θρόνο, έχει καθήσει στα δεξιά του Πατρός και σήμερα χαρίζει σ' εμάς την έλευση και παραμονή πλησίον μας του Αγίου Πνεύματος, και δι' Αυτού χορηγεί σε μας τα αναρίθμητα ουράνια αγαθά. Διότι, πες μου, τί από εκείνα τα οποία περικλείουν την δική μας σωτηρία, δεν έχει χορηγηθεί σ' εμάς δια του (Αγίου) Πνεύματος;

Με τη βοήθεια Αυτού απαλασσόμαστε από την (πνευματική) δουλεία, καλούμαστε στην ελευθερία, οδηγούμαστε στην θεία υιοθεσία και μεταμορφωνόμαστε προς το καλύτερο με τη βοήθεια εκ των άνω, αποβάλαμε το βαρύ και δυσώδες φορτίο των αμαρτημάτων.

...σταγόνες

Ιωάννης ο Χρυσόστομος

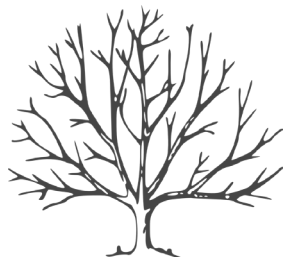

Εαρινά

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Ιούνιος της αρχής της βασιλείας του ήλιου,
Ιούνιος της αγωνίας των μαθητικών μας χρόνων,
Ιούνιος της πρώτης κλήσεως για έξοδο,
Ιούνιος των αιχηρών περιγραμμάτων των χρωμάτων,
Ιούνιος της εκδίκησης των τσιμέντων,
Ιούνιος της νοσταλγίας άλλων ποιιοτήτων,
Ιούνιος του παραπόνου της μαλακής γης,
Ιούνιος των κιγκλιδωμάτων στα ανοιχτά παράθυρα,
Ιούνιος της αναίδειας των θορύβων,
Ιούνιος της μαχαιρωμένης σιωπής τα μεσάνυχτα,
Ιούνιος της ώριμης γης που αναζητά ρωγμή να ανασάνει,
Ιούνιος της δειλής χαράς,
Ιούνιος του σπόρου του φόβου,
Ιούνιος της ετοιμασίας της μάχης με την αυθαιρεσία,
Ιούνιος των παραδείσων με τις κερκόπορτες,
Ιούνιος του ανοίγματος των καρπών στη θέρμη,
Ιούνιος του ανοίγματος των ψυχών στην άλμη,
Ιούνιος της ευλογίας της Κτίσης πριν την παραφροσύνη,
πριν την αρπαγή, πριν την έπαρση.

Ηλίας Λιαμής

Γιατί ονειρεύομαι

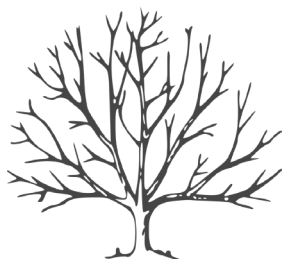

Είναι πόλεμος, σκοτάδι
αλλά εγώ καταφέρνω να ονειρεύομαι.
Έχει φουρτούνα, κάνει κρύο
όμως προσπαθώ και ονειρεύομαι.
Είμαι ξένη, είμαι μόνη
θ' αγωνιστώ για να ονειρεύομαι.
Και τελικά...
Θα ζήσω, γιατί ονειρεύομαι
Γιατί ονειρεύομαι ειρήνη,
θα ζήσω για την ειρήνη.
Την ειρήνη του Θεού.

Γ.Α.

Οριζοντίως και καθέτως στο σταυρόλεξό μας
η αιώνια
γνωστή - άγνωστή μας λέξη:
Θάνατος.

Λένα Πάππα

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ζωή αληθινή

Ένας θρύλος λέει ότι κάποτε συναντήθηκαν η Αλήθεια και το Ψέμα. Το Ψέμα καλημέρισε την Αλήθεια και είπε: «Ωραία μέρα σήμερα».

Η Αλήθεια για να βεβαιωθεί, κοίταξε γύρω και τον ουρανό και όντως η μέρα ήταν ωραία.

Περπάτησαν για λίγο, ώσπου έφτασαν σε ένα μεγάλο πηγάδι με νερό. Το Ψέμα βούτηξε το χέρι του στο νερό και γυρίζοντας στην Αλήθεια της είπε: «Ωραίο και ζεστό το νερό. Θες να κολυμπήσουμε μαζί;»

Και πάλι η Αλήθεια ήταν σκεπτική. Δοκίμασε όμως με το χέρι της το νερό και πράγματι ήταν ζεστό.

Μπήκαν λοιπόν και οι δυο τους στο νερό και κολυμπούσαν για αρκετή ώρα.

Ξαφνικά το Ψέμα, βγήκε από το πηγάδι, φόρεσε τα ρούχα της Αλήθειας και εξαφανίστηκε.

Η Αλήθεια θυμωμένη βγήκε, τρέχοντας παντού, ψάχνοντας για το Ψέμα, να πάρει τα ρούχα της. Ο κόσμος που την έβλεπε, γύριζε το βλέμμα του αλλού, από ντροπή, ή από θυμό. Η φτωχή Αλήθεια ντροπιασμένη γύρισε στο πηγάδι και χώθηκε εκεί για πάντα.

Έκτοτε το Ψέμα γυρίζει ανενόχλητο, ντυμένο σαν Αλήθεια. Ικανοποιώντας τις ιδιοτροπίες του κόσμου. Που με κανένα τρόπο δεν θέλει να δει τη γυμνή Αλήθεια.

Είναι γεγονός διαπιστωμένο, πως οι άνθρωποι ενοχλούμαστε με την αλήθεια. Ειδικά αν μας αφορά, ενοχλεί ακόμα πιο πολύ. Πολύ περισσότερο αν μας την υποδείξουν.

Τόσο συνηθίσαμε να ζούμε σε μια εικονική πραγματικότητα, ώστε δεν θέλουμε ή αποφεύγουμε την πραγματικότητα αυτούσια.

Δεν μπορείς όμως μια ζωή να ζεις χωρίς, ή να μην αποδέχεσαι την αλήθεια. Χωρίς αμφιβολία το ψέμα θάρθει ώρα που θ' αποκαλυφθεί. Και θα μας προσγειώσει ανώμαλα. Θα. μπουν τα πράγματα στη θέση τους. Κι εμείς θα στριμωχτούμε στη γωνία.

Καιρός ν' αλλάξουμε τις λανθασμένες νοοτροπίες μας. Ν' απεκδυθούμε τα έργα του σκότους. Το ψέμα στη συμπεριφορά μας να γίνει παρελθόν. Να ντυθούμε με τα έργα του φωτός. Με την αλήθεια. Να ντυθούμε το Χριστό, που είναι η Αλήθεια.

Αν θέλουμε η ζωή μας να γίνει φωτεινή και αληθινή βέβαια.

ΔΔ

Α ν α τ α ρ ά ξ ε ι ς

- Να τον αποφεύγετε. Θα σας κάνει κακό.

Μίλησε κανείς για τεκμήριο αθωότητας;

Ανέκρινε κανείς τον ενδιαφερόμενο;

Δικάζουμε δηλ. δύο ανθρώπους ακούοντας μόνο τον ένα;

Κάποια κόκκαλα τρίζουν στο κοιμητήριο...

Θότις

Εξομολογήσεις

Γίνονται μετά από συνεννόηση με τον π. Γεώργιο (22435772), τον π. Μιχαήλ (99883799) και τον π. Κυριάκο (99441025).

Υπενθυμίσεις:

1. Καθημερινά οι πατέρες της Εκκλησίας βρίσκονται στο γραφείο του μεγάλου Ναού (μεταξύ 5:00 - 7:00 μ.μ.) για εξυπηρέτηση του κοινού. Τηλέφωνο: 22432401 (π. Μιχαήλ 99883799, π. Κυριάκος 99441025 και π. Λαυρέντιος 96457111).
2. Ο Ναός παραμένει ανοιχτός από τις 7:00 -11:00 π.μ. και 5:00 - 7:00 μ.μ. καθημερινά. Για περισσότερες πληροφορίες αποταθήτε στα τηλέφωνα της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, (22459760, 22459763), από τις 7:30 π.μ. - 5:30 μ.μ. καθημερινά.
3. Την Τρίτη, 4 Ιουνίου στις 9:00 μ.μ., θα τελεστεί Αγρυπνία.
4. Την Κυριακή της Πεντηκοστής και τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος δεν τελούνται μνημόσυνα.
5. Την Παρασκευή, 14 Ιουνίου, θα γίνεται μνημόνευση των κεκοιμημένων (4:30 μ.μ. μέχρι τις 6:30 μ.μ.) επειδή είναι Ψυχασάββατο.
6. Από την Κυριακή της Πεντηκοστής (16 Ιουνίου) μέχρι των Αγίων Πάντων (23 Ιουνίου) γίνεται κατάλυση σε όλα.
7. Η νηστεία των Αγίων Αποστόλων είναι 5 μέρες (24 - 28 Ιουνίου).

"ΠΥΡΣΟΣ" Περιοδική Έκδοση Πνευματικής Μαρτυρίας • Εκδίδεται από την "Ομάδα των 12" • Περίοδος Δ' • Αρ. τ. 126 • Ιούνιος, 2019 • Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου • Οι συνεργάτες έχουν την ευθύνη των απόψεών τους. • Διανέμεται δωρεάν • Συνδρομή προαιρετική. • Τηλέφωνο: +357 22459760 • Φαξ: +357 22437746 • Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, (1621), Λευκωσία • Email: inpanayiasev@cytanet.com.cy • Website: www.panagiapalouriotissa.com • Εκτύπωση: Τυπογραφεία "Γαλαξίας" Λτδ, Τηλ: 22433520, Λευκωσία

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ιερός Ναός
Παναγίας Παλονριώτισσας

ISBN 1012-2613